

НОВАК Т.О.,
*аспірантка кафедри «Соціальна робота»
Національного університету «Запорізька політехніка»;*

ПОПОВИЧ В.М.,
*доктор філософських наук, професор,
професор кафедри «Соціальна робота»
Національного університету «Запорізька політехніка»
м. Запоріжжя, Україна*

ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМИ ЗАКЛАДАМИ В ПЕРІОД ВІЙНИ

У період війни соціальні заклади, які зазвичай забезпечують важливі послуги та підтримку для населення, стають важливими точками для забезпечення безпеки, допомоги та підтримки у важкий час. Формування ефективної системи управління цими закладами вимагає уваги до деталей, стратегічного планування та активного співробітництва між різними структурами.

Першим і одним з найважливіших аспектів управління є забезпечення безпеки персоналу та клієнтів соціальних закладів. В умовах війни вони можуть стати мішенню для атак або потенційно небезпечних ситуацій. Тому необхідно розробляти плани евакуації, процедури безпеки та тренувати персонал для відповідної реакції на надзвичайні ситуації. Постійний аналіз ефективності планів та процедур, а також вдосконалення системи управління допоможуть підвищити готовність та ефективність реагування на кризові ситуації [2].

Другим аспектом є забезпечення доступу до соціальних послуг всім людям, а особливо для вразливих груп населення. У військових конфліктах внутрішньо переміщені особи, діти, люди з інвалідністю та інші вразливі групи можуть опинитися в складній ситуації. Тому важливо розробляти механізми доставки допомоги та послуг в умовах війни. Крім того, необхідно мати кризові плани та процедури реагування на екстремальні ситуації. Це включає в себе плани евакуації, медичну допомогу, розподіл продуктів харчування та інші заходи, спрямовані на забезпечення безпеки та виживання персоналу та клієнтів.

Тому, на нашу думку, організовуючи соціальну роботу в складних умовах, доцільно використовувати екстрений механізм надання соціальних послуг, особливо це стосується громадян, які знаходяться на територіях ведення бойових дій та внутрішньо переміщених осіб. Такий кризовий

механізм забезпечить оперативне надання соціальних послуг, а саме догляд вдома та стаціонарний догляд, надання притулку, консультування, соціальний супровід сімей з дітьми та інші. Також доцільно було б місцевим органам влади делегувати прийняття рішень про надання соціальних послуг безпосередньо надавачам, що теж скоротить термін надання допомоги.

У військових конфліктах багато людей можуть стати жертвами психологічних травм. Психологічна підтримка в соціальних закладах під час війни є надзвичайно важливою, оскільки люди можуть переживати стрес, тривогу та травматичні події через воєнний конфлікт. Тому важливо мати систему надання психологічної підтримки як для персоналу, так і для клієнтів соціальних закладів [3].

Аналіз правового середовища, що регулює діяльність соціальних закладів у період війни в Україні, є критично важливим для забезпечення ефективного управління та надання необхідної допомоги населенню під час конфлікту. Наявне законодавство, що стосується діяльності соціальних закладів в Україні не є доскональним та потребує як найшвидшої реорганізації та удосконалення без порушення прав людини. Законодавство в період війни повинно бути гнучким та готовим до змін [1].

З початком російської військової агресії, звичний порядок нашого життя назавжди змінився. Тому, у цей непростий для нашої країни час, нагальною є потреба значного переосмислення та удосконалення системи управління соціальними закладами для якісного надавання послуг людям які цього потребують, а відповідно, і постановки нових завдань та механізмів здійснення соціального захисту населення, що мають бути адекватними умовам воєнного стану.

Отже, на сьогодні, у зв'язку з військовою агресією Росії проти України, з реорганізацією соціально-економічного механізму господарювання, зі значним спадом виробництва, перед країною постало непросте завдання щодо задоволення всіх соціальних потреб населення при гострому дефіциті ресурсів. В умовах становлення та розвитку державності соціально-економічні проблеми вимагають від органів державного управління якісно нових підходів та рішучих неординарних дій для гарантування соціальної захищеності всім верствам населення. І тільки через співпрацю та координацію зусиль між різними структурами можна та ефективно сформованим управлінням можна забезпечити ефективну допомогу та підтримку для тих, хто потребує цього найбільше в умовах війни.

Список використаних джерел

1. Коляденко І. І., Кавтиш О. П. Наукові підходи до сутності антикризового управління. *Бізнес-навігатор*. 2018. № 2. С. 7–10.
2. Публічне управління та адміністрування в умовах війни і в поствоєнний період в Україні. *Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. у трьох томах, м. Київ, ДЗВО «Університет менеджменту освіти» НАПН України, 15-28 квітня 2022 р.* / ред. колегія : І.О. Дегтярьова, В.С. Куйбіда, П.М. Петровський та ін., уклад. Т. О. Мельник. Т. 2. Київ : ДЗВО «УМО» НАПН України, 2022. 246 с.
3. Arnold M. Howitt, Herman B. Leonard. *Managing Crises: Responses to Large-Scale Emergencies*. SAGE Publications, 2009. 646 p.